

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Junii. Vix tota vita sufficit, ut hoc unum discas, vitam contemnere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

24. DIES JUNII.

Vix tota vita sufficit, ut hoc unum discas, vitam contemnere. *Seneca Epist. III.*

Vita spernenda.

I. **I**lla demùm extrema est hominis seu cæcitas, seu calamitas; illud maximi facere, quod oporteret maximè spernere, vitam. Nemo nostrum in hac vitali mortali, se putat mortalem, cum igitur videant homines vivendi perpetuitatem sibi denegatam, variis modis eam sibi comparare satagunt. Tota penè vita consumitur in procuranda nominis fama, post vitam. Druso Germanicus pro more habebat, tunc potissimum. Cum educendus in expeditionem exercitus esset; omnium virorum illustrium, qui in Italia erant, monumenta visere. Rogatus, cur id faceret, respondit: Ideò se monumenta visitare Scipionum, aliorumque Heroum jam defunctorum; ad quorum dum in vivis erant, tota contremiscebat terra; ut prosperam illorum fortunam considerans, fortitudinem audaciamque compararet. Et addebat; vehementer animum ad cædendos hostes incitari, dum quis sui memoriam futuris sæculis, se relicturum cogitat. Nimirum spes posteritatis, cogit magnanimos in quævis pericula, sine periculi metu sese induare. Est enim virtutis uberrimum alimentum, honos. Nam ornamentis honorum incitatur imitatio; & virtus æmula alitur exemplo honoris alieni.

II. Prisci illi Ethnici ; cùm neque inferos timerent, neque cæli gloriam sperarent ; ex imbecillitate, robur: ex pusillanimitate, audaciam; ex timore, fortitudinem; ex periculo, confidentiam; ex inimicis, amicos : ex inopia, tolerantiam; ex aliorum astutia, experientiam comparabant, tantùm ut memoriam sui nonnullam inter mortuos relinquerent; & parumper inter vivos gloriæ consequerentur. Quid Ninum impulit, ut bella inveniret? Semiramim, ut tanta extrueret ædificia? Ulysses, ut tot enavigaret maria? Alexandrum Magnum, ut tot Regiones peragraret? C. Cæsarem, ut justo quinquagies bis prælio certaret? Annibalem, ut bellum tam crudele Romanis inferret? Atrillam, ut totam impugnaret Europam? profectò non ideò res tam arduas suscipere, ut à coætaneis tantùm celebrarentur; sed ut ea, quæ dicimus, qui nunc vivimus, diceremus: Nimirum, honestus ambitus est, quos sequimur, tempore, velle præconiis anteire. Clarorum virorum famam præcedentia pericula extollunt; quæ profectò delitescit, nisi ubi probetur, invenerit. Præstantis viri est, vivum placere velle; mortuum etiam laudari. Cùm porrò immortalis nominis semita non sit, nisi per pericula: hinc vile corpus est illis, qui magnam gloriam petunt. Omnes enim viri fortes, qui in exemplum prædicantur, ærumnis suis, inclyti floruerunt.

III. Sed cùm Auctor naturæ circumscripserit nobis curriculum exiguum vitæ; sed immensum gloriæ, cur illud, quod tam exiguum est, præ eo, quod immensum est, non contempnimus? Incutiat nobis pudorem: & exprimat è vultu ruborem, Ethnicus Imperator

Junius, perator M. Marcellus, qui primus tergum Hannibalis in acie vidit, qui rogatus, cur adeò foret audax in committendo prælio? cur ita in conflictu confidens esset? respondit: *Ego, amice, Romanus sum, & Dux Romanorum; itaque singulis me diebus decet caput disserimini objicere.* Si hoc dixerit Ethnicus, quid Catholicus? si Romanus, quid Christianus? meminēris te stipendia facere sub Aquilis Christi. Dic ergò: Christianus sum, ideoq; hæc vita caduca, præ æterna, sicut est in se spatio brevis, ita & mihi pretio vilis, illam pro Christo non tantum spernere; sed & perdere, mihi est ingens lucrum. Quis vitam, hanc æstimet, cum in ea minui necesse sit, quidquid sine jam proximo in occidua, & extrema devertat: sive viride, sive maturum, sive putre, sive decerptum, sive excussum; necesse tandem est, vitæ hujus pomum à carnis miseræ arbore avelli. Etsi enim mori, naturale est: tamen sæpè nos in foliis, aut floribus juventæ, morbi pruina, aut calamitatis grando aufert; ut cum vivos nos è strato surrecturos remur, in æternâ claudamus lumina noctem. Laboriosa, sumptuosa, inextricabilis, & prolixa textu, est tela, hæc vita: sed ut multis diebus detexitur: ita puncto temporis abrumpitur. Hæc sententia mundo data est, ut omnia orta occidant, & aucta senescant. Nonne prudenter interrogat Poëta.

Quid prodest homini, si vivat secula centum?

Cum moritur, vitam transire putat, quasi ventum.